

Bezoek aan de Missie 2 maart – 18 maart 2019

2 en 3 maart

Zo de reis kan beginnen. De koffers zijn gepakt, deze keer geen overgewicht omdat veel spullen met een container zijn meegegaan. We hebben weer veel familie, vrienden en andere belangstellenden geïnformeerd over onze reis. Daarop mochten we veel reacties ontvangen via WhatsApp en Email, waarvoor dank. Mooi dat er zo wordt meegeleefd. Ook heel wat cadeautjes meegekregen voor medewerkers van de Missie. Het bezoek aan Nederland van Febby en Bbuna vorig jaar hebben nog meer contacten en relaties gebracht met de Missie en de werkers daar.

Om kwart voor zes meldt zich Jan Schenk, hij gaat ons naar Schiphol brengen. Op zaterdag is het niet druk en we komen ruim op tijd aan op het vliegveld. Daar droppen we de ruimbagage bij de balie en hebben genoeg tijd om met Jan nog een bakkie te doen. Fijn dat je ons bracht Jan.

We vliegen met Emirates. Het vliegtuig is een dubbeldeks Airbus A380-800. Voor we in mochten stappen hadden we nog een leuk gesprek met een Zuid Afrikaanse jonge man. Hij had twee jaar in Haarlem gewoond en had een baan in de accountancy. Nu sloot hij dat af en ging weer naar Kaapstad om zich bij zijn familie aan te sluiten. Op de zaterdag is het niet al te druk. We hadden geprobeerd om vier stoelen voor ons te hebben, echter dat lukt niet, want er schoof nog iemand in de rij aan. Nou ja, dan maar rechttop proberen te “slapen”. Eerst nog een warme hap wegwerken en dan gaan de lichten op zeer laag. Het beetje te late vertrek halen we vliegend weer in en we komen op tijd in Dubai aan. Met de bus van terminal A naar terminal C en we zijn gelukkig op tijd bij de gate. Best goed met een overstaptijd van anderhalf uur op dit giga vliegveld. Het blijft spannend als je zo’n korte tijd hebt om over te stappen. De vlucht naar Lusaka vertrekt ook een half uur later. Het is een wat rommelige vlucht omdat er vanwege een paar keer per zee naar land gaan en dat geeft altijd turbulentie. We stappen met een deel van de passagiers uit in Lusaka, de rest gaat door naar Harare. Snel in de rij voor een visum en de koffers staan al op de band. Nog een laatste check door het grondpersoneel of we wel de goede koffers meenemen. Buiten staan vier missiemedewerkers met een brede lach op ons te wachten. Het zijn Febby, Gadiël, Friday en Spencer. Een hartelijke weerzien met knuffels volgt. Het is 30 graden, dus we doen een trui en warme jurk uit. Op de parkeerplaats staat een grote leen Landcruiser, georganiseerd door Febby bij het districtskantoor van gezondheidszorg in Mazabuka. Spencer mag hem rijden. We doen nog een paar snelle boodschappen en kunnen op weg naar de Missiepost.

Het is nog drie uur rijden naar de Missie en onderweg wordt het al donker. Vooral het laatste stuk is afzien in de auto over de zandweg vol stenen en kuilen. Op de Missie worden we ook weer hartelijk welkom geheten door de familie Bbuna. Mooi om te ervaren dat we zo welkom zijn hier. In de kamer van het gastenhuisje doet Bbuna nog een dankgebed met ons. Het huisje is opgeknapt. Het toilet en de douche zijn betegeld en alles is geleverd. Febby zegt dat is jullie huwelijkscadeau.

Snel nog wat uitpakken en naar bed, want we zijn wel een beetje verreisd na 26 uur onderweg te zijn geweest. Friday raadt ons aan om de klamboe te gebruiken voor muggen. Ze hebben een ruime nieuwe opgehangen we voelen ons eronder veilig.

4 maart

Prima geslapen, maar we schrikken wakker om 6.50 uur. In de kerk is de morgenwijding al begonnen. Wout is dus te laat, maar schiet gauw een broek aan en gaat toch maar. Daar worden we altijd welkom geheten en gevraagd of we nog wat te zeggen hebben. Het komt dus nog goed en doe de groeten uit Nederland. Na het ontbijt gaan we ons verder installeren en een poedel bad doet ons beiden goed. Echt douchen gaat hier niet maar met een grote teil, wat warm water uit de waterkoker, een bakje om ons te mandiën, komt dat ook helemaal goed. Henny gaat nog verder met inruimen en zit even in de zon, maar het is veel te warm. Ik ga in gesprek met Febby over ons programma voor dit bezoek. We maken afspraken over de belangrijkste “to do” punten. Ook hoor ik weer een aantal nieuwtjes, o.a. dat er het laatste jaar veel hulp is opgestart van CHAZ (Churches

Heath Association Zambia). Zo kregen ze o.a. twee computers, een motor, 20 fietsen en een maandelijkse financiële bijdrage voor een aantal activiteiten. Ik ben echt onder de indruk ervan. Na de middag komt Avice onze telefoons in orde maken, zodat we op de sociale media actief berichten kunnen versturen. Onze oude Sim kaarten van hier zijn geblokkeerd en dus moet e.e.a. worden vervangen door andere. Ook doet hij nog iets aan de WC, want de vaste delen spoelen niet weg, niet zo fris dus.

Henny gaat bij het weeshuis langs en maakt opnieuw kennis met de vijf wezen. Het zijn Moses, Pritt, Abigel, Wim en Emanuel. We missen sinds vorige keer dus, Promise, Brandford en Jeremia. Zij zijn door hun familie opgenomen. Ook andere kinderen komen langs op het grasveld voor ons huisje om een glimp op te vangen van de blanken. Met Gadiël overleg ik over het waterputten project. Ze hebben al heel wat voorbereid in de community en volgende week is er een vergadering met de teams waar een pomp zal worden geslagen. Het is een project in samenwerking met twee Rotary Clubs in Nederland en één in Lusaka.

We eten een heerlijke macaroni . En doen maar even kalm aan verder, want het is hier binnen slechts 32 graden.

Dinsdag 5 maart.

Weer goed geslapen. Om kwart over zes wakker en we maken ons klaar voor de morgenwijding in de kerk. Maar eerst nog een kop thee voor we gaan. Friday heeft de leiding en hij maakt een toepassing met het verhaal van Nicodemus. We moeten niet met de groep meegaan maar nadenken over te nemen beslissingen in ons leven.

We zouden vanmorgen naar Mazabuka gaan, maar Febby vertelt ons dat de auto naar Monze moet voor noodzakelijk werk. We blijven dus op de Missie vandaag. Goed voor ons om zo nog een beter beeld te krijgen hoe e.e.a. hier gaat. Na de koffie maken Henny en ik een rondje over het terrein. We bezoeken de pre school en zien dat er door Bo heel veel nieuw ontwikkelingsmateriaal is gebracht waar de kinderen van harte mee kunnen spelen. Ook horen we dat er een nieuwe apotheker is, verder zijn er een nieuwe CO (basisarts) en twee nieuwe zusters bijgekomen. We bezoeken bijna alle afdelingen en overal worden we enthousiast begroet. Mooi die lachende gezichten. Op de ziekenzalen zien we geen patiënten. Bij de poli's is het wel druk.

Het is heel de dag warm en we staan vroeg op, zodat even rusten na de lunch ons goed uitkomt. Kinderen verstoren dat even door op de deur te kloppen.

Vanmorgen vroeg ik naar een houten kist met constructiemateriaal voor de pre school, die meegestuurd was met een container. Op de pre school wisten ze daar niets van. Zelf vond ik het een mooie doos en voor pre school zeer geschikt. Ik vroeg het aan Febby, maar ze kon het zich niet

herinneren, dat de kist op de Missie was aangekomen. Friday werd erbij gehaald, maar ook hij kon het zich niet herinneren. Later op de dag word ik door Spencer geroepen, Ze hadden alles afgezocht en de kist is terecht. Hij stond toch in de school, maar Hilda wist niet wat ze ermee kon doen en dacht dat het voor de werkplaats was bedoeld omdat er ook nog een waterpas in was verpakt. Iedereen blij dat de kist terecht is. We beloven dat we Hilda zullen laten zien wat er mee kan worden gedaan.

Later op de middag maken we een wandeling buiten het

hek. Al gauw worden we vergezeld door een aantal jongens en meisjes. Met handen en voeten leggen ze uit hoe we kunnen lopen en ze gaan helemaal met ons mee. Erg leuk, om de beurt moeten we kleffe handjes vasthouden. Henny van de meisjes en ik van de jongens. We lopen door de akkers met mais, pinda's en katoen. Omdat het niet goed regent staat de mais er slecht bij. De mensen hebben er echt zorgen over dat de oogst gaat mislukken. We hoorden dat dit bericht ook al in Europa rondgaat. Vanmorgen sprak ik er met Rafael over, maar hij is vol vertrouwen dat God ervoor zorgt dat het goed komt. Hij zegt dat God voor de vogels en de bloemen op het veld zorgt. De mens is nog belangrijker dan vogels en bloemen, dus we hoeven niet te wanhopen. Wat een vertrouwen, maar als er echt een hongerperiode komt, wat dan. Henny heeft weer een heerlijke maaltijd gemaakt. Deze keer aardappelen met zoete mais en een vers worstje, yoghurt na. Na het eten nog de afwas en twee potjes Rummikub.

Jan Schenk	brengt ons naar Schiphol, vriend uit de kerk
Febby	manager missie, EHT gezondheidswerker
Gadiël	gezondheidswerker
Friday	arts in de kliniek
Spencer	chauffeur
Bbuna	pastor en ass. manager
Avice	onderhoudsman
Bo	was hier vorig zomer op bezoek om de pre school te helpen
Hilda	pre-school teacher
Rafaël	tuinman